

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio VII. De pœnis Simoniaë, ac dispensatione in illa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

Simonia sint admittendi ex c. Per tuas. 32. h. t. Videatur fufior utriusque hujus capituli explicatio apud *Auct. Meth. h. t.*

SECTIO VII.

De pœnis Simonia, ac dispensatione in illa.

§. I.

An pœna jure decretæ incurrantur propter quamlibet Simoniam, & in quacunque materia fiat?

PRImò certum est, nullam pœnam incurri propter Simoniam merè mentalem, si ea purè interna sit, aut exterius non sit ex utraque parte completa, cum actus merè interni non cadant sub jurisdictionem Ecclesiæ directè. Secundò satis certum est, nullam etiam juris positivi pœnam ipso facto incurri, propter Simoniam merè conventionalem, quæ scilicet non est completa ex utraque parte, exceptâ Simoniâ confidentiali, sicuti enim SS. Canones, dum pœnas in Simoniacos statuunt, non loquuntur, de conventionibus tantum, sed de dantibus & accipientibus temporale pro spirituali, neque sunt ultra verborum proprietatem in materia pœnali extendendi, sic in Simonia confidentiali etiam conventiones propriâ auctoritate factas suis pœnis afficiunt Pontifices. Nec propter Simoniam realem ex utraque parte completam, incurrantur pœnæ à jure statutz, ipso facto, præter illam, quæ committitur in ingressu religionis, susceptione ordinum, aut admissione beneficiorum; quavis enim in jure mul-

tæ pœnæ statuuntur in Simoniacos non tamen omnes in quolibet casu ipso facto incurrantur, sed illi tantum juxta clara verba juris, qui Simoniam committunt in ingressu in religionem, susceptione ordinum, vel beneficiorum. Comprehenduntur tamen pœnis à jure statutis etiam illi, qui occultam Simoniam committunt, juxta *extravag. Detestabile 2. h. t.* inter communes, & qui juris Ecclesiastici Simoniam tantum committunt, quæ sit in perauktionibus beneficiorum sine Superioris auctoritate factis. *c. 5. & 7. de rerum permutat. & c. de hoc 11. h. t. & juxta cit. Extravag. eodem.*

§. II.

An & qualiter incurratur pœna excommunicationis propter simoniam commissam in ordine, vel beneficio?

INcurri ipso facto tam ab ordinante, quam ab ordinato, pœnam excommunicationis Papæ reservatam, si ab his simonia realis & completa in ordine conferendo committatur, *ex cit. Extravag. 2. patet §. statuentes.* ita ut nomine ordinum in hac materia veniant tam minores, quam sacri ordines (cum jura universaliter loquantur de Ordinibus) etiam prima tonsura, & si quæ simonia committitur, in impetrandis Dimissorijs, quæ sunt dispositiones ad ordines: qualis excommunicatio Papæ reservata etiam incurritur, propter simoniam realem, & utrinque completam, in beneficijs, electionibus, præsentationibus, collationibus, confirmationibus &c. statim beneficia propriè dicta illa sunt, & non sunt tan-

tumpensiones, aut officia &c. & non excuset ignorantia.

§. III.

An & qualis suspensio contrahatur per simoniam commissam in ordine, vel beneficio.

Ordines conferens per simoniam completam, spectato jure communi Decretalium, ipso jure est suspensus à collatione quorumcumque ordinum, saltem per triennium, ut patet ex c. *Si quis* 45. h. t. & qui simoniam commisit praesentando ad ordines, ad certum tempus suspensus est ab executione ordinum; ordinatus vero per talem simoniam suspensus est ab ordine sic suscepto, donec à sede Apostolica cum illo fuerit dispensatum, nisi sine culpa ab ipso commissam, simonia intervenisset c. *De simoniace* 22. h. t. cum nulla debeat imponi poena, ubi nulla culpa est. Severius adhuc simoniace ordinantes, & ordinatos punit Sixtus V. in suo motu proprio, & contra eos loquitur *Glossa hinc V. remanere*. hodierna tamen praxis non videtur rigores hos recipere.

Qui vero beneficium obtinet per simoniam commissam & completam, nullam quidem suspensionem propriè dictam incurrit, nec conferens illud, nec accipiens, cum in jure nulla expressa sit, quia tamen excommunicatus est, consequenter ab omni etiam officio, ordine, & beneficio suspensus est, donec ab excommunicatione absolvatur.

§. IV.

An praeter praedictas censuras sit alia poena Canonico jure decreta in Simoniacos?

Sunt & aliae poenae, & quidem plures, quia tamen poenarum talium ratio praxis est, eò quòd Simonia va hodie locum pluribus videatur habere, hinc ad Auct. Method. eum remitto, qui poenarum harum cupit habere notitiam. Vt etiam §. 5. videre est, quis in his poenis dispensare possit.

SECTIO VIII.

De obligatione restituendae ea, qua per Simoniam sunt accepta.

§. I.

An, & cui pretium Simoniacè acceptum sit restituendum?

Qui accipit pretium temporale pro spirituali, pro sacro v. g. calice, reliquijs auro & argento ornatis, Simoniacè quidem, non tamen iniuste, eò quòd jus temporale annexum v. g. spirituali, suam aestimabilem pro pretio commoditatem habeat, non tenetur de jure naturali, aut divino, ad ullam restitutionem faciendam, modò quòd Simoniacè accepit, rei temporalis spirituali aemulatae aestimabilitatem non excedat, eum in tali casu graviter quidem contra religionem peccetur, non tamen contra iustitiam, obligatio autem restituendae oritur praecisè ex laesa iustitia. Si tamen non restituerit